

Δημοσιογραφικὸ φρούτο τῆς ἐποχῆς μας εἶναι καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἔξυπνου. Κ' ἔτσι ὁ κ. Τίμος Μωρχιτίνης εἶναι καταδικασμένος ἀπὸ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀνοήμονος κοινοῦ καὶ τῆς γενναίας φρουρᾶς νὰ γράφῃ ἔξυπνα ποιήματα, ἔξυπνα χρονογραφήματα καὶ ἔξυπνα θεατρικὰ ἔργα. Τὸ τελευταῖο του «Ὁ κομήτης τοῦ Χάλλεη», ἐπιθεώρησις σὰν γεγονότα τοῦ τελευταίου καιροῦ μας, πού παίχτηκε στὴ «Νέα Σκηνὴ» ἀπὸ τὸ θίασο τῆς κυρίας Μαρίας Κοτοπούλη, μᾶς φανέρωσε πῶς ἡ ξυπνάδα τοῦ συγγραφέα του θέλει φορετικῶς. Ὁ τρόπος τῆς παραγωγῆς τῶν καλαμπουριῶν πού διασκέδαζε τοὺς ἀγαθοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ τις μέρες τοῦ Μπάμπη τοῦ Ἄννινου, φαίνεται ἅν κάπως νὰ χρεωκόπησε τουλάχιστο γιὰ μιὰ τάξιν τῆς κοινωνίας μας πού ἄρχισε νὰ ξεστραβώνεται. — Μὰ τί φταίει ὁ κομμάκης νὰ τοῦ διαστρέφουν τὸ γούστο, νὰ τοῦ χλαῖνε τὴ νόστη, νὰ τοῦ γιουλίζουν τὸ τσερέλο, μὲ τὰ ἐλαφρὰ τάχατες, τὰ πεταχτά, τὰ χωνευτικὰ ἀστεῖα, πού στὴν οὐτίαν τους εἶναι τὰ πιὸ βλαβερά, τὰ πιὸ ἀνόητα, τὰ πιὸ μπόσια μέσα γιὰ νὰ τονε τραβοῦνε στὸ θέατρο; Καὶ δὲ νοιώθουνε, συγγραφιάδες καὶ διασάρχες, πῶς δουλεύουν ἔτσι γιὰ τ' ὀριστικὸ ρήμαγμα τοῦ Ρωμαϊκοῦ θεάτρου; Τί κι ἂν γιὰ τὴν ὥρα τὰ ταμεῖα τους πιάνουν λίγους παράδες; Θάρθη μέρη πού τὸ ἐπιπόλαιον κοινὸ διαστρεμμένο ἀπὸ τὰ τέτοια θὰ γυρέψῃ παλιάτσους καὶ τοῦμπες καὶ τότες νὰ ἰδοῦμε.

Κι ἄλλοτες τὸ εἶπαμε. Κάμετε τὸν πολλὴ λαό,

τὸν ἀγνό λαό, τὸν ἀποτραβηγμένο σήμερα, νὰ διαφερθῇ γιὰ ἓνα ἄξιο ρωμαϊκὸ θέατρο, καὶ τότες ὅλες αὐτές οἱ ἔνεσες γιὰ τ' ἀδειανὰ ταμεῖα σας μὲ τοὺς «Κομήτες τοῦ Χάλλεη», θὰ σταθοῦν περιττές.